

Sygn. akt IV KK 35/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Beaty Mik
w sprawie P. S.

oskarżonego z art. 207 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 sierpnia 2014 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego
od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 3 grudnia 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C. wyrokiem z dnia 3 grudnia 2013 r. orzekł, że P. S. dopuścił się przestępstwa określonego w art. 207 § 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 i 3 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby jednego roku, a na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z

art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 11 grudnia 2013 r.

Od tego wyroku kasację wniósł – na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. i z zachowaniem terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k. – Prokurator Generalny.

Zaskarżając wyrok w całości, na niekorzyść oskarżonego P. S., zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego – art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec P. S., pomimo niespełnienia określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

W świetle treści art. 66 § 1 k.k. niekaralność za przestępstwo umyślne jest jednym z warunków, od których zależy możliwość warunkowego umorzenia przez sąd postępowania karnego. Tym samym nie spełniają tego warunku osoby karane już uprzednio za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, bez względu nawet na ich podobieństwo do aktualnego czynu i rodzaju wcześniej wymierzonej kary.

W niniejszej sprawie warunek ten nie został spełniony. Z zebranego przez Sąd Rejonowy materiału dowodowego wynikało, że P. S. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 6 lipca 2012 r., sygn. akt XVI K .../11, za przestępstwo określone w art. 207 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w C. z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt VII Ka .../12 (k. 110-111). Skazanie to nie ulegało zatarciu z mocy prawa, a wskazany w art. 76 § 1 k.k. okres upłył dopiero w dniu 18 czerwca 2015 r. Oczywiste jest zatem, że w czasie orzekania w niniejszej sprawie P. S. był karany za przestępstwo umyślne.

W sprawie doszło do pojednania się sprawcy z pokrzywdzonymi, spełniony został zatem warunek określony w art. 66 § 3 k.k., jednakże określony w art. 66 § 1 warunek uprzedniej niekaralności ma charakter bezwzględny.

W wypadku przestępstwa zagrożonego karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności pojednanie stron jest wprawdzie nieodzowne dla możliwości warunkowego umorzenia postępowania, jednakże stanowi wówczas warunek konieczny, ale nie wystarczający. Nadal bowiem respektowania wymagają określone w art. 66 § 1 k.k. przesłanki dopuszczalności warunkowego umorzenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2008 r., sygn. akt III KK 77/08, LEX nr 424883).

Mając powyższe na względzie należało, uwzględniając zarzut i wniosek kasacji, uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.